

## Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.



# MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

## Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.



Leto XXI.

V Celovcu, 6. marca 1902.

Štev. 10.

## „Učiteljski dom.“

Celovski rodoljubi so sklenili, napraviti društvo „Učiteljski dom“. Namen društva je: vzdrževati v učiteljskem naraščanju ljubezen do katoliške vere, ljubezen do materinega jezika in do avstrijske domovine. Da se to doseže, hoče društvo zbirati pripravnike in napraviti jim zavod, v katerem bodo dobro oskrbljeni, a tudi strogo nadzorovani; zavod, ki ima polagama postati zavetišče učiteljskega stanu, in dom, kjer se zbirajo vsi dobromisleči učitelji.

1. Ali je takega društva treba? Ga je treba, ker nam Slovencem na Koroškem popolnoma primanjkuje slovensčine zmožnih učiteljev. Kedar koli so se poslanci pritoževali, da prihajajo v naše šole učeniki, ki ne umejo otrok, je šolska oblast se izgovarjala, da nima — slovenskih učiteljev, in res je tako! Slovenskih učiteljev pa ni, ker ni organizacije, ki bi podpirala sinove revnih kmetov, da bi šli v pripravnico. Saj bi kmalu tudi domačih duhovnikov ne imeli več, ko bi ne bilo „Marijanišča“. Treba je kaj storiti, če hočemo dobiti domačih učiteljev!

Nam je takega društva treba, ker se nam navadno še tudi Slovenci, ki jih imamo v učiteljskem stanu, izneverijo — radovoljni ali neradovoljni! Naši poslanci in naši listi so že tisočkrat opozarjali na nesmiselno poučevanje slovenskih otrok v nemških naših šolah! Uspeh teh šol je očividno: v mladem ljudstvu ginjeva vsako veselje do dobrega branja, knjige se mu gnusijo in nemški se je naučil toliko, da začne zaničevati, kar bi mu moralo doma biti sveto in drago. A čudno! Pedagogov učiteljev ni nikjer slišati, da bi povzdignili oni kot najbolj poklicani faktor svoje glasove za zdravo pamet in pametni pouk. Ne moremo misliti, da bi boljši in pametni učitelji ne vedeli, kako se mora poučevati; da bi ne vedeli, da je le materin jezik prava naravna podlaga vsakemu pouku otrok; a noben se ne oglasi, ker se ne upajo! Gorje jim, če bi se uprli proti ukazom vseмогоčne stranke, katera je pa sama zopet več ali manj pod vplivom nekaterih politikov. — Če krščansko ljudstvo sploh spoznava in čuti potrebo, dobiti dobrih učiteljev, čutimo to potrebo koroški Slovenci dvakrat.

2. Treba je — a zaman ves trud. Tako je prvi izgovor. Nikdo ne bo menda trdil, da

imamo dosti učiteljev, ki bi ljubili vero in narod. A dosti je ljudi, ki mislijo, da je škoda za vsakteri denar, ki se v take namene izdaja. Najboljše fante izvalili bodo iz zavoda in ko pridejo ven med druge, približali se jim bodo in kmalu bodo enaki drugim.

Če ne pomaga to nič, res bi bilo škoda denarja, ki ga naše majhno ljudstvo na vseh straneh krvavo potrebuje; a kdo se bo upal trditi, da tudi skrbna vzgoja ne more utrditi značaja mladeniča, namenjenega stopiti v nevarne okolnosti?

Večja je nevarnost, v kateri živi mladi učitelj, tem več je treba nanj obračati skrbi, da se v ti nevarnosti vzdrži. In krščansko ljudstvo, v prvi vrsti sevé č. duhovščina, ima dolžnost storiti, kar je v njenih močeh, da se ti nujni potrebi opomore. Kdor pozna danes dijaško življenje v večjih mestih, kjer so učiteljska, se mora res čuditi, da dobivamo še toliko dobrih učiteljev. Delo, uk jih poblažuje, skrbimo, da bo mladeniče oblaževala tudi dobra domača vzgoja, in mladeniči sami je bodo najbolj srečni.

3. Nimamo sredstev. Naša sredstva so res preskromna. Želeti bi bilo, da bi imeli mecenatov, ki nas oskrbijo s potrebnimi napravami, a takih nimamo in pomagati si moramo sami.

Ni sredstev? Poglejmo družino majhnega posestnika ali nižjega uradnika; kako pičli so dohodki, kako skromno življenje! In vendar najde njihova ljubezen potrebna sredstva, da zamorejo otroke pošiljati v študije. Ljubezni nobena žrtev ni prevelika, nobeno podjetje ni nemogoče. Ljubezen ne bo rekla, nimam; ona ima vedno še kaj, če veliko ne, dá vsaj vinar revna vdova v nabiralnico za občni blagor. Kdor res ljubi otroke našega ljudstva, kdor hoče dejanski skrbeti za njihovi blagor, ne bo rekel: ne morem nič dati, da pa bo dal po močeh; če se bo nabralo več, storili bomo več, če manj, bo pa tudi podjetje manjše. A ne tožimo, da nimamo močij. Zavedimo se, da imamo močij dosti, da nam manjka le pravega navdušenja in gibčnosti.

V prvi vrsti se oziramo ponosno na razvoj naših posojilnic; male so še, a že nesejo sadu. Mar zamoremo dobiček posojilnic boljše porabiti, kot da ga deloma obrnemo v prid ljudski vzgoji! In vprašajmo, ali ne bi moglo 20 posojilnic igrati skrbeti za 20 pridnih pripravnikov? Taki pripravniki, ki bi potem kot učitelji bili ljudstvu vzor ver-

skega in rodoljubnega življenja in ob enem iskreni sodelavci pri posojilnicah samih. Posojilnice bi si po tej poti vzgajale najboljše delavne moči in ob enem bi neizmerno koristile moralicnemu in gospodarskemu razvoju ljudstva.

Zato smelo trdimo: Ni res, da bi ne imeli sredstev, le zavedimo se in ne bojimo se malih žrtev! Vsaj je dajati slaje, kakor sprejemati, in krščanska pravica zatrjuje, da smo dolžni obračati bližnjemu v prid, kar nam preostaja, česar ne potrebujemo neobhodno za-se.

4. Stvar je začeta. Na vprašanje: ali je treba, ali je mogoče, našli smo že odgovor: Stvar se je pričela. Odlični rodoljubi postavili so se podjetju na čelo. Njih imena so nam priča, da bo društvo častno zastopano in krepko organizovano. Ta imena so porok, da se ne prične prazno podjetje, marveč stvar vredna podpore vseh rodoljubov. Pravila so se že pri deželni vladi vložila in se bodo objavila takoj po potrditvi. Danes rodoljube opozarjamo na to stvar in jih prosimo: navdušujte z dejanjem in besedo naše ljudstvo za tako velevažno in sveto stvar!

## Državni zbor.

### Proračun za l. 1902.

Stroški za tekoče leto so proračunjeni na 1.685.117.944 K, dohodki pa na 1.685.966.537 K, preostalo bi torej 848.413 K. Med stroški se nahaja 263.479.377 K za skupne državne potrebščine (vojaštvo, zunanje zadeve). Stroški za notranje ministertvo so proračunjeni na 68.033.678 K (v tej svoti so zapopadani tudi prispevki za ceste in vodne zgradbe). Stroški za deželno brambo in orožništvo 60.823.851 kron. Stroški za naučno ministertvo 79.098.299 K. Stroški za finančno ministertvo 275.499.513 K. (V tej svoti je vračunjenih 25.200.000 kron, katere prejmejo posamezne dežele kot državni prispevek od dohodkov iz žganjarine). — Trgovinsko ministertvo potrebuje 130.413.080 K. Železniško ministertvo potrebuje 242.592.720 kron. Poljedelsko ministertvo potrebuje 46.050.002 K. Pravosodno ministertvo potrebuje 71.337.631 K. Najvišji računski dvor potrebuje 460.800 K. Pokojninski sklad potrebuje 60.276.080 K. Razne podpore in doklade 16.618.110 K. Obresti in povračitev državnega dolga 353.913.528 K. Uprava državnega dolga 1.304.045 K.

## PODLISTEK.

### „Stelarija.“

(Slika iz življenja slovenskega kmeta. — Spisal C. Kramer.)

Národní nasprotniki našemu národu radi očítajo, da je na jako nizki stopinji omike, da nima poezije, da je neokoren, neotesan v svojem mišljenju in gibanju, da nima svojega pravilnega jezika — skratka: da se nikakor ne sme primerjati drugim, takoimenovanim „olikanim“ národom. Ne bom dokazoval, da se dela s takim bedastim govorjenjem slovenskemu národu vnebovpijoča krivica — en sam pogled na slovensko književnost jasno spričuje, da je Slovenec bistre glave in se mu nikakor ni treba bati tekmeča, da tudi našemu priprostemu ljudstvu se ni treba skrivati za drugimi národí.

Že od nekda je naš národ pesniški národ, duhovit, nadarjen. Res, da se v mnogih pesniških proizvodih slovenskih razodeva neka globoka otožnost; res, da je slovensko ljudstvo v vsem nekako tiho, boječe, trpeče; a tega je kriva žalostna, prežalostna usoda teptanega in zaničevanega našega národa, tega je krivo nasilstvo močnejšega, ako tudi nič bolj duhovitega, nikakor ne bolj zmožnega sosedá! Gotova resnica je: Ako bi bile za naš národ vedno tako mile usode kakor drugim národom: Slovenec bi stal dandanes na čisto drugi stopinji omike, veljave in moči, kakor marsikateri drugi národ, ki se zdaj šopiri in baha kakor pav s svojo omiko in imenitnostjo, katero mu je pomagal staviti in braniti Slovan-tlačán.

Kot sina priprostitih slovenskih starišev me je vedno zanimalo, opazovati priprosto ljudstvo slovensko. Ali tako opazovanje ni tako lahko, kakor bi kdo mislil. Priprosti ljudje so kakor otroci pri igranju. Kako veselo in brezskrbno igrajo in skačejo, ako so sami med seboj, ako stopiš med nje, da bi njih nedolžno zabavo od blizu opazoval, da bi se nekako v duhu potopil nazaj v lastna, a za vselej minula zlata leta mladosti, ko si še brezskrbno skakljal po domačih livadah; ako hočeš biti otrok z otroci: hitro je igranja konec! Otroci nočejo pričé — oni zgubijo vse veselje, ves pogum in zastonj jim prigovarjaš, zastonj jih vabiš — igranje ne gre več, ni več pravega veselja, sramujejo se in eden za drugim zgine.

Ravno tako je priprosto ljudstvo: Ono se noče pokazati, hoče biti samo za-se, in ako ga hočeš opazovati, študirati njegove nazore in navade, moraš to storiti iz daljave, iz varnega skrivališča.

Preživel sem dve leti v onem delu našega Korotana, kjer se je še najbolj čisto ohranil slovenski živelj, na meji Koroške in Štajerske. Tam se ljubi naš materini jezik še najčistejši govori; tu še ni tako pomešan, ali bolje rečeno ogrnjen s tujkami, kakor po Srednjem in Gorenjem Koroškem; tu se je tudi še najbolj ohranila stara naša vera po vplivu preblagega škofa Slomška. Tukaj ljudstvo še gori za svoje verske in národne svetinje in se upira z vso močjo tujcu, ki mu hoče s kruto silo in s sladkim prilizovanjem vzeti to, kar mu je najdražje na svetu: Vero in národno zavest!

Marsikaj sem opazil med tem ljudstvom, kar mi je napolnilo srce z ljubeznijo do njega; marsikatero lepo staroslovensko navado. Za danes ho-

čem podati iz svojih spominov samo par vrstic, ki kažejo, kako živi med Slovenci še vedno lepa stara navada, da premaga sosed sosedá pri delu, in kako si zna priprosti, slovenski kmet oslajšati in polajšati tudi najtežavnejša opravila z nedolžnim, priprostim veseljem.

V jeseni, ko je na polju že precej pospravljeno, pride čas, skrbeti za steljo živini. V mojem rojstnem kraju na Srednjem Koroškem to delo kmetu ne napravi dosti preglavice: On gre v les in nakosi stelje, pa je dobro. A kako sem se čudil, ko sem slišal, da na Spodnjem Koroškem ne delajo tako, ampak da gredó in oklestijo smrekovo drevje vej skoraj do vrha, ter jih potem doma razsekajo in ž njimi nastiljajo. Na moje vprašanje, zakaj stelje ne kosijo, ko je je vendar dosti po lesu, mi odgovori kmet-strokovnjak in znan slovenski rodoljub, da to v tem kraju nikakor ne kaže, da so že poskusili, pa stvar se ni prav obnesla; nakošena stelja ni bila za njih polje in tako ne kaže drugače, kakor oklestiti gozdno drevje. Pri tej priložnosti sem zvedel tudi, da je to klestenje, ali, kakor pravijo: „stelarija“, združena še s posebnimi „obredi“ ali navadami.

Ko ima biti pri kakem kmetu „stelarija“, naprosijo dan popred po vseh sosednih hišah pomočnikov, moških in ženskih, kajti to delo je težavno in zahteva mnogo krepkih močij. Zjutraj, ko še juterna zarija komaj svita, so že vsi vkup in po tečnem kosilu se odpravijo v les. Edino orodje, katero pri „stelariji“ rabijo, so majhne sekirice in železni grebeni ali „krampžlji“ za noge.

Ko dospejo v les, gredó takoj na delo. Moški oklestijo najpoprej veje od spodaj, kakor daleč se-

Dohodki so proračunjeni tako-le: Zemljiški davek 54.800.000 K, hišni razredni davek 9.820.000 K, hišni najemniški davek 61.200.000 K, pridobinski davek 34.400.000 K, pridobnina od podjetij 50.995.000 K, rentni davek 7.500.000 K, osebna dohodarina 48.150.000 K, eksekucijske pristojbine 1.955.000 K, žganjarina 90.000.000 K, dac od vina 11.050.000 K, dac od piva 77.800.000 K, dac od mesa 15.550.000 K, dohodki od sladkorja 95.900.000 K, dohodki od petroleja 17.400.000 K, dohodki od soli 46.197.000 K, dohodki od tobaka 220.101.200 K, koleki 44.590.000 K, pristojbine 101.855.000 K, loterija 30.535.000 K itd.

Dne 26. febr. je bila končana glavna razprava o proračunu. Izmed Slovencev sta posegla v razpravo dr. Ferjančič in dr. Ploj.

Dr. Ferjančič se je bavil s slovenskim šolskim vprašanjem, v prvi vrsti z vprašanjem celjske gimnazije, a potem tudi z zadevo znanjarskega slovenskega šolstva v Trstu. Opisoval je žalostne razmere in vnebovpijoče krivice, ki se nam godé v tem oziru od strani političnih nasprotnikov, ne da bi imeli pri tem najmanjše opore od strani vlade, katera gre vedno le na roko Nemcem in Italijanom, nam na škodo. Govornik je resno svaril vlado pred nasledki take njene politike in jo pozval, naj brani koristi onih narodov avstrijskih, ki so se izkazali kot najzvestejše državljanje; proti njenim očitnim sovražnikom pa naj nastopi kar najodločneje. Govor je razburil Italijane, kateri so zaradi tega skušali govornika motiti z mejklici.

Dr. Ploj je v svojem govoru izjavil, da ne more zaupati vladi, ker se ne ozira na korist Hrvatov in Slovencev. Govornik se je na široko bavil z jezikovnimi odnošaji na Spod. Štajerskem in se grajalno izrazil o prizadevanju predsednika višega deželnega sodišča v Gradcu za ponemčenje slovenskega prebivalstva na Spod. Štajerskem. Gledé celjskega vprašanja je dejal, da sploh ni mogoče od slovenske strani kako pogajanje. Vladi nasproti je izjavil, da njena politika v Trstu in v Istri zelo škoduje skupnim avstrijskim težnjam. Vlada naj bi si postavila za geslo: jednako pravico za vse narode avstrijske.

Pri razpravi o dispozicijskem zakladu je izmed Slovencev govoril dr. Žitnik, ki izjavi, da bodo on in njegovi somišljeniki glasovali proti dispozicijskemu zalogu. Govornik pravi, da je bil kritičen dan za Slovence oni dan, ko se je sprejel Stürgkhov predlog proti celjskim vsoprednicam. Ministerski predsednik da je zadrževal lojalnost vlade nasproti vsem strankam, ko pa je kazal prijenljivost nasproti vsem strankam, pa naših zahtev gledé Celja ni branil.

Dispozicijski zaklad se je sprejel. Slovenski in češki poslanci so glasovali proti; „za“ sta bila samo liberalna poslanca dr. Ferjančič in Plantan, kar je pri drugih slovanskih poslancih po pravici vzbudilo veliko ogorčenje.

Svojo modrost je v državnem zboru razvijal tudi velikovski Gratzhofer, katerega klobasarije bomo postavili še v pravo luč.

Sprejeli so se v državnem zboru tudi predlogi, s katerimi se vlada nujno pozivlja, da pride izdatno na pomoč onim, ki so po zadnjem ne-

urju imeli škodo, zlasti na Dješkah in v labudski dolini.

## Dopisi.

**Izpod Celovca.** (Kmetje, pozor!) Že dalje časa obiskuje naše kmete neki gospodiček, menda iz Celovca, se vsiljuje in prodaja kmetijske stroje, to navidezno sicer po nizki ceni, če je pa kmet stroj prejel, oziroma nekoliko rabil, v kratkem sprevidi, da je prav drag. Kakor se je pokazalo pri več sosedih, niso prišli stroji prve vrste, ampak navadno kupčijsko blago, ali pa celo stari popravljeni stroji. Velika napaka je tudi, da dotični širokoustnež v račun vzame tudi postavljanje strojev, namreč, gepeljuov, mlatilnic, slamoreznic itd., katero delo, kar se tudi ni čuditi, niti ne razumi, ker učil se je menda le — črevljarstva. Dokler kupčija ni sklenjena, obljubuje vse, dà, več, kakor je mogoče izpolniti, da le, kakor navadno tirja, dobi par desetakov nadave (Angabe). Kakor hitro se je pa kmet podpisal, oziroma dal denar, se ti tako fino poslovi, in ni lahko, da bi ga zopet videl, če prav bi bilo treba, da bi se zavolj kake pomote ali napake kaj pogovoril. Ako se ti pa posreči, dobiti ga, se ti zna tako izgovarjat in izvijati, da slednjič sprevidiš, da nič ne opraviš, ter si poiščeš hitro druge in boljše moči, ki ti spravi stroje v red in tir. Zatorej, kmetje, če potrebujete kak stroj, ne dajte se opeharjat vam neznanim kupčevalcem, ampak obrnite se do zanesljivih oseb, ki vam morejo za svoje delo jamčiti. Ne dajajte nobene nadave, sploh ne izplačujte strojev, predno se od njih rabljivosti niste dosti prepričali; ne glejte na par goldinarjev, boljši, da stane stroj nekoliko več, da le dobite zanesljivo in vseskozi dobro blago. *Kmet.*

**Glinje.** (Priporočilo.) Morda marsikomu ustrežemo, če objavimo, da se tudi na Koroskem najde strokovnjak za dobre cerkvene ure; in ta je Peter Ibovnik, urar v Borovljah. Podpisano cerkveno predstojništvo v Glinjah izreka gosp. Petru Ibovniku javno zahvalo za novo cerkveno uro, katero nam je predlanskim prav po ceni naredil. Ura gre prav dobro in zanesljivo; zatorej smemo mojstra z dobro vestjo priporočiti.

*Cerkveno predstojništvo v Glinjah.*

**Št. Jakob v Rožu.** (Naš boj. — Vreme.) Slučajno mi pride v roke pismo, ki ga je pisala (iz časa, ko smo imeli še prejšnjo nemško šolo) že odrasla deklica, ki pa je bila jedna najboljših učenk v šoli. Piše ga svoji prijateljici in glasi se tako-le:

*Liebe Freundin*

Ich greife den Feder mit der Rechte hand und ich bill dir anparzeilen Schreiben wie mit mir gehn ich denke das werden ich dir vol in Beste gesundheit Befindet als wieich mir Befindet liebsten u. itd.,

Ali se vi nemčurji ne sramujete sadov prejšnje šole, za katero se zdaj tako strastno pulite? Imamo tudi v rokah slovensko pismo od ravno iste deklice, katerega pa tukaj ne objavim, ker, no ker — bi ga malo kdo razumel. Lepih sadov se danje šole pa ne bom omenjal, ker so jih „Mir“-ovi bralci spoznali že iz raznih dopisov. Vsak treznomisleči človek nam mora v borbi za obstanek naše slovenske šole pritrđiti. Pa naši zagrizenci mislijo, da so že bogve kako modri, če le znajo enkrat tisti „haji“, kate-

počivajo, pijejo mošt in jedó zraven kruh. Seveda ne manjka veselih pogovorov, šal in zabavljic, in marsikatera lepa narodna pesem doni v tiho noč. — Predno se odpravijo domu, naložijo še nekaj drv na ogenj — in dostikrat sem že pozno v noči, vračajoč se domu, videl zaluščen ogenj plapoleti v samotnem, črnem gozdu.

Ko pridejo domú, no takrat pa čaka pridne delavce in delavke res zadostno pokrepčilo, izdatna večerja. Predno se pa vsedejo k obilo obloženi mizi, pride še marsikaj smešnega na vrsto.

Od smolnatih smrekovih vej so roke delavcev postale tudi bolj ali manj smolene; marsikateri ima celo smolovo skorjo na rokah. Treba je torej pred večerjo roke umiti in tu je navada, da umivajo moški ženske, ženske pa moške. Ker se pa to umivanje ne godi ravno posebno nežno, skušajo se ženske tej „operaciji“ na vsak način odtegniti, in tako je včasih pravi „divji lov“ za njimi. Dostikrat se zgodi, da gospodinja, ki je čez dan ostala doma in kuhala, pekla in cvrla, ženske kam poskrije, da bi jih poredni moški ne mogli najti. Ako se reve mislijo v svojem zavetju popolno varne, gre hudoba in jih izda.

Ko so vsi „umiti“, se vsedejo za mizo in začne se pojedina; jedó pa, kakor če bi že pol leta ne bili jedli ničesar in bi si vsak moral natlačiti želodec za par mesecev naprej. In kar je posebno zanimivo, je to, da pridejo na mizo ne samo navadna jedila, ampak tudi taka, katerih ne najdeš v nobeni kuhinjski knjigi, še celo v „Slovenski kuharici“ ne! — Ko je duša zopet „privezana“ in želodec potolažen, pride drugi, rekel bi „zabavni

rega pa zna pri nas že vsaka kravica, posebno kadar je lačna. Vidi se, da nasprotniki ne delajo po svoji pameti, ampak jih vodi samo zavist in pa slepa strast. Nemčurji bi postali radi „kapo“ pri nas; no, tedaj bi ti bilo hajlanja, da bi se ga še vrabiči po strehah naučili, ko bi se jim — preneumno ne zdelo! Pa ne bom se naprej pečal z judeži, ki so vsak trenutek pripravljeni prodati svoj narod za — porcijo golaža. — Kakor je moj duh mračen, ko pišem te vrstice, takšno je tudi zunaj vreme. Prej je dolgo snežilo, sedaj močno dežuje, tako da imamo prav dovolj — nebeskega vina. Tudi parkrat je zagrmelo, kar po mnenju starih mož ni nič kaj prida, ker menda napoveduje slabo letino s točo. *Znasekdo.*

**Loče.** (Naša posojilnica) je imela v minulem 16. upravnem letu vkup 332.332 kron denarnega prometa. Pristopilo je 24 združnikov, izstopilo je 11 združnikov, ostalo je 499 združnikov s 499 deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 86, uničilo pa 65, obstoji 507 knjižic za 224.932 kron 91 vin., in iznaša povprečno vloga 443 kron 85 vin. Posodilo se je na novo 24 združnikom, 26 združnikov je pa posojila popolnoma vrnilo; dolžnikov je 351, ki dolgujejo skupaj 230.902 kroni 38 vin., ali povprek 657 kron 84 vin. Čistega dobička je bilo 1663 kron 58 vin., ki se razdeli po sklepu občnega zbora tako-le: Deležem pripada 5% dividenda v znesku 646 kron. Za dobrodelne namene se je odločilo 1100 kron. Ostanek se pridene rezervni zakladi, ki je narastla na 13.328 kron 31 vin. — Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, ki je izvršila zadnjo revizijo dne 1. oktobra 1901.

**Št. Lenart pri sedmih studencih.** (Naša posojilnica) je lani dovršila svoje IX. upravno leto. Denarnega prometa je imela 114.243 kron. Pristopilo je 8 združnikov z 2 glavnima deležema in 6 pravnimi deleži; izstopil je 1 združnik z 1 opravnim deležem; ostalo je 126 združnikov z 72 glavnimi in 69 opravnimi deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 56, uničilo 36, obstoji 301 knjižica za 133.655 kron 78 vin. in iznaša povprečna vloga 433 kron 40 vin. Posodilo se je na novo 34 združnikom, 22 združnikov je pa posojila popolnoma vrnilo: dolžnikov je 121, ki dolgujejo skupaj 59.870 kron 82 vin., ali povprek 494 kron 80 vin. Čistega dobička je bilo 816 kron 01 vin., ki se razdeli po sklepu občnega zbora od dne 16. svečana 1902 tako-le: Načelstvo dobi nagrade 364 kron. Za dobrodelne namene se dá 70 kron. Ostanek se pridene rezervni zakladi, ki je narastla na 2802 kroni 67 vin. — Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, ki je izvršila zadnjo revizijo dne 26. julija 1900.

**Jezerko.** (Planinstvo.) Češka podružnica slov. planinskega društva je imela konec 1901. l. 391 članov, in sicer 26 ustanovnikov in 365 rednih. Celo leto je pristopilo novih članov 79. Za češko kočjo na Ravneh pod Grintovcem je podružnica do slej nabrala prispevkov 9967 kron 40 vin. Za to kočjo je bila dne 4. svečana v Pragi tombola, ki se je vrlo obnesla.

**Globasnica.** (Napad na slovenske gasilce.) V 39. številu „Mir-a“ lanskega leta smo obširno poročali pod naslovom „v znamenju kamena in krvi“ o žalostnem dogodku na priznani

del“ na vrsto, akoravno že pri večerji ne manjka šale in zabave.

Domača hči ali pa dekla ima že pripravljene šopke, katere prinese in vrže med okrog mize sedeče, da se za nje pipljejo. Ko je zopet mir, prinese hči ali dekla prav svečano v hišo pšeničen kruh, kateri je okrog in okrog ovenčan s šopki in nataknen z okinčanami smodkami in gorečimi svečicami; v sredi, kjer ima kruh majhno jamico, pa je jabolko ali tudi — repa! Pozno v noč so ga delale domače ženske in skoraj ga je škoda — a navada tirja, da tudi on zleti tja po mizi med delavce. Šum in hrup, ki navstane, je nepopisljiv! Vsak ga hoče dobiti, eden drugega suvajo, potiskajo in ruvajo, in konec vsega je, da nikdo celega ne dobi!

Ko je tudi ta „ceremonija“ pri kraju, še malo posedijo v veselem pogovoru, potem odmolijo in gredo vsak svojo pot — k zasluženemu počitku. Drugi dan se ponavljajo isti prizori pri drugem sosedu.

Tako si zna slovenski kmet olajšati življenje in njega trud z združenimi močmi in si ga ob enem oslajšati z nedolžno zabavo.

## Smešničar.

\* A: „Ali mi veste povedati žival, ki ima spredaj in zadek rep?“ — B: „Kako morete pač kaj tako neumnega vprašati? Take živali nikjer ni.“ — A: „O pač: Slon!“

\* Berač pozvoni pri hišnih durih, in prosi gospo, ki mu duri odpre, za dar. Gospa: „Kaj bi rad?“ — Berač: „Malo vode bi rad pil, zakaj tako lačen sem, da ne vem, kje bom nočoj spal.“

Marijinega imena dne 15. septembra m. l., namreč o pretepu, katerega so povzročili „možje napredka“. Praznovala je namreč nemška požarna bramba v Malivasi svojo ustanovitev. Prišlo je do pretepa med „nemškimi“ in slovenskimi gasilci, ne da bi bili dali temu povod Slovenci, ki so bili mirno skupaj zbrani, a prišli so jih izzivati nemški „hajlovci“; začelo je leteti kamenje sem ter tja. Vsa stvar je prišla pred sodnijo. Nemci so napeli vse svoje moči, da bi spravili Slovence kot provzročitelje pretepa v luknjo. Celovške „Freie Stimmen“ so se že veselile z drugimi časniki vred, da se bode mogla zopet enkrat mastiti s kakim srdapolnim člankom zoper Slovence; a prišlo je drugače. Dne 26. febr. t. l. se je vršila v Dobrlivasi v tej zadevi pred gosp. adjunktom Em. Wudich obravnava, pri kateri so bili med drugimi oproščeni našinci gg. Ferdo Krajger, načelnik slovenske požarne brambe; France Čebul, občinski tajnik, in št. Vrtnik, ki je bil s kamenjem težko ranjen, a nasprotniki so razumeli ga spraviti na zatožno klopi. Nič ni pomagala trditve, da so bili „Nemci“ trezni in mirni ter da niso metali kamenja; bilo jih je vendar sedem obsojenih v 48 ur zapora, oziroma 10 K globe, in sicer so ti „junaki“: Jan. Miklavec, Mart. Jezernik, Lovro Ogriz, Urb. Šrane, št. Leder, Gr. Skok in Šim. Neuberž. Tudi tisti „omikanci“, ki so obsuli gospoda Krajgerja, načelnika slovenske požarne brambe, s psovskami, so dobili zaslužen kaznen, in sicer Lovro Pajavčič 24 ur zapora, Lor. Ogriz in Ed. Kugler (oba iz Dobrlivasi) pa po 10 K globe. Od naših so bili štirje obsojeni, ker so „Nemcem“ vračali kamenje. — Kakor se vidi iz gorenjih imen, so vsi ti nasprotniki sinovi poštenih slovenskih starišev, ki so se sedaj postavili v službo Nemcem, da jim tlačanijo in svoje brate Slovence preganjati pomagajo. Klobuk doli pred takimi značajmi! Kako že poje pesnik? Menda pravi: „Strele udri iz višine — izdajalca domovine!“

**Št. Danijel nad Pliberkom.** (Inštalacija.) V nedeljo dne 2. sušca bil je naš dosedanji č. g. provizor Fr. Ks. Meško umeščen za župnika. Velika udeležba vernikov iz domače kakor iz sosednih župnij je pokazala, kako splošno je veselje, da smo dobili v osebi g. Meško-ta zopet svojega stalnega dušnega pastirja. Vmestil je novega g. župnika preč. g. dekan Š. Bauer iz Pliberka, ki je v primerem cerkvenem govoru razložil pomen lepe slovesnosti za novoumeščenega g. župnika in njegove farane. Navzoči so bili dalje še gg.: župnik Premru, družbeni tajnik Rozman, kaplan Smolej. Novemu svojemu g. župniku in pisatelju Meško-tu kličemo: Na prav mnoga leta, zdrava in srečna!

**Št. Vid v podjunski dolini.** (Zopet požar.) Komaj so se ljudje nekoliko pomirili zavoljo zadnjega ognja, ki je bil na Gorcah, zopet je pogorela na ravno tisti vasi — na Gorcah — ena kajža. Pretečeno kvaterno nedeljo opoldne so bili farmani zbrani v cerkvi, ter molili pred božjo službo sv. križev pot, ko se zasliši iz zvonika zvon, da zopet nekje gori. Hrumeli so ljudje iz cerkve prestrašeni, gorela je Lužnikova bajta na Gorcah. Hiteli so pomagat gasiti, ali imenovanega pohištva niso več mogli rešiti; pogorela je bajta, hlev in skedenj; obvarovali so vsaj sosednja pohištva in s tem tudi celo vas. Kako je ogenj navstal, se ne vé. Omilovanja vredna in pomoči potrebna je uboga Lužnica, ki je vdova, navrh zelo bolehnna, da je komaj rešila svoje lastno življenje.

**Prevalje.** (Učitelji proti — kmetom!) To se pravi: Učitelji, kateri vlačijo iz davkarije denar, so zoper tiste, kateri nosijo v davkarijo denar. Vsakdo, kdor je imel sploh odprte oči, je uvidel, da so na dan volitve (15. febr.) v lepi slogi bili združeni vsi kmetje, obrtniki, in sploh domačini, ki so imeli volilno pravico. To so videli in vedeli tudi učitelji. In kaj bi si človek mislil? Kaj si je moral vsakdo misliti, vsak, kateremu se še ne meša v glavi? To edino: Če že vsi in vsak posebej v celem okraju sodi in misli to in to: bi vendar bilo prav neumno in brezobzirno, misliti ne to in ne drugo! Od modrih ljudi je vsak to pričakoval, posebno pa še od tistih, ki imajo sami največji dobiček od tega, da namreč držijo z neodvisnimi volilci, sploh da potegnejo s stranko, pri kateri vidijo pravico in poštenost. A naši učitelji, to so ptički! In eden izmed teh je Jožef Krebs (Rak). Ta sevé daruje tudi svojo kri (kje pa je značaj?) za „fortšrit“. A glej! Pred č. kr. komisarjem, pred postavno volilno komisijo, pred volilci prvega razreda in pred drugim občinstvom se je ta mož — skregal z resnico. Patent takšnemu početju! V šoli se kaznuje laž, kaj pa v volilni sobi? Heil und Sieg — taki pameti!

**Od nemško-slovenske meje.** (Nosimo denar v prodajalnice za našo korist!) Dopis iz Žabnic o „Südmarkin“ žveplenkah mi je vrló ugajal. Tudi mi borni Slovenci bi mogli vsako leto takšno, pa še večjo svôto podariti družbi sv. Cirila in Metoda v svojo lastno korist z malim trudom brez stroškov, ako bi — hoteli. Darove

pobirati za družbo od siromašnih ljudi, je jako pusto in se tudi malo dobi na Koroškem od ljudstva. Ali bi ne hoteli družbo podpirati tako, da ni nič treba dati? Žveplenke rabijo in kavo jedó v vsaki hiši, tudi v najbornejši. Žgimo torej le samo užigalice in pijmo le samo kavo družbe sv. Cirila in Metoda vsi, in družba ima korist veliko, mi pa škode nobene, še prihranimo si! Tukaj od prodajalcev ne moremo zahtevati, da imajo slovenske barve. Vemo si pa pomagati. Naročili smo Slovenci skupaj naravnost iz Ljubljane in dobili po železnici užigalice in sladne kave, pa kavine primesi, vse s slovenskimi barvami. Kavina primesi (figova cikorija) nam je vsem boljše dišala ko druga, tako da sem se jaz, kave že odvajen, zopet navadil je. Dve škatli žveplenk tri vinarje dosti drago računim, izvrstne kavine primesi pride kilo ceneji kot 1 krono, sladna kava pa še spet ceneji. Ko nas je na sto tisoče, bi kava in užigalice vrgle več tisočev kron na leto družbi darila. Narodnjaki zahtevajte, da prodajalci, ki od Slovencev živé, naročajo oboje iz Ljubljane. Naslov za užigalice je: J. Perdán, trgovec; za kavo pa Ivan Jebačin (ali: Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate), oba v Ljubljani. Kdo nam Slovincem pomaga? Revni smo, pa še drugim národom bogatim in bahatim naj nosimo dobiček, ko naš národ tako krvavo potrebuje naših krajarjev in drugi národi kruto na nas pritiskajo od vseh strani? Poročajte, dragi narodnjaki, o uspehu te agitacije!

**Od nekod.** (Naša ljudska šola.) Ko sem v „Miru“ bral članek „Moja šola“, mi je prišlo na misel, kako sem se jaz učil nemščine v ljudski šoli na Notranjskem; seveda je že 60 let od tega. Šola je bila enorzredna. Pisali smo še z gosjem peresom, nožičkov pa nismo imeli, torej smo prosili vsaki dan popoldne gospoda učitelja, ko je bila vaja v lepopisju, da bi pero vrezal, ven stopivši: „Pit feder cušnajden!“ Vedel pa nisem besede, kaj to pomeni. Ko sem sedel že v zadnji klopi, to se reče, ko sem obiskoval šolo že več let, je učitelj vprašal: „Gegenwärtige Zeit von >haben!“ Nobeden ni vedel odgovoriti. Dobrodušni učitelj, katerega še sedaj visoko častim, je pomagal in rekel: „Ich habe“. Potem je pa šlo kot ura: „Ich habe, du hast, er hat, itd.“ Povedal nam pa ni, kaj se to pravi, namreč: imam, imaš, ima itd. Večkrat sem premišljeval, zakaj je učil tako nespametno, saj je bil moder, vsega spoštovanja vreden mož. Meni se dozdeva, da se je on učil kot fantek ravno tako, torej mora tudi on tako poučevati. Tako je bilo pred 60 leti na ljudski šoli na Notranjskem; in na Koroškem se poučuje še sedaj ravno enako nespametno. Kako bo neki nemški učitelj slovenskim otrokom slovenski razlagal, da bi razumeli, kako se to imenuje, kako se to in ono razlaga in priučuje. Kdaj bo take nespameti konec?

**Maribor.** (Celjska gimnazija.) Ni dolgo, kar sem se vozil iz Maribora v Gradec. Po naključju pridem v voz, kjer so se peljali mladi študentje iz Celja na počitnice koncec prvega pol leta. Neki lep fant, nemški učenec, začne govoriti: „Slovenci (namreč sošolci) so pač pomilovanja vredni, po vrsti jih mečejo,“ t. j. profesorji jim dajejo slabe reče. Drugi učenec pa pravi: „Saj zanje je velika težkoča, ker se morajo treh jezikov ob enem učiti: nemško, latinsko in slovensko. Samo eden Slovencev je dobil pohvalni red.“ Iz tega se pač lahko razvidi, kako neusmiljeno se ravna s sloškimi dijaki, če še nepokvarjeno nemško srce Slovenca pomiluje. In še bornih slovenskih vsoprednic Slovincem v Celju ne puste!

## Novičar.

### Na Koroškem.

**Duhovske zadeve.** Za župnika v Svincu je imenovan g. Rom. Eibeck, župnik v Zweikirhenu.

**Osebné novice.** Deželne sodnije svetovalec g. Oto pl. Fladung v Celju je imenovan za nadsvetovalec v Celovu. — Za okr. zdravnika v Šent-Štefanu ob Zili je imenovan g. dr. Jos. Raffener iz Inomosta. — Pošto v Podgorjah je prevzel stavbinski mojster g. Fr. Šuster.

**Prav navadno laž** so privlekle na dan častivredne „Freie Stimmen“ šte. 15. Poročajo namreč o nujnih predlogih v zadevi podpore za poškodovane po zadnjem neurju na Koroškem, in drzno trdijo, da so proti tem predlogu glasovali krščanski socialisti in katoliška ljudska stranka. A to je prav navadna laž, zakaj poročevalec o ti stvari je bil ravno krščanski socialist L. Steiner, ki se je potrudil tako, da se je predlog isti dan, ko je bil rešen v odseku, rešil tudi v zbornici, kjer ga je toplo priporočal. Predlog je bil soglasno sprejet; zanj so glasovali tudi poslanci, katere „Fr. St.“ tako drzno in neopravičeno napadajo. Največja predrznost pa je, da „Fr. Stimmen“ svojo trditve vzdržujejo še potem, ko se je v dunajskih listih že pojasnila resnica. Nasprotni list dela to z jasnim in izrecnim namenom, da

hujska ljudstvo zoper krščanske stranke, ko kliče: „Zapomnite si, dješki kmetje, to glasovanje!“ — Da, kmetje si bodo zapomnili glasovanje, da so jim namreč vsi poslanci pribiteli v pomoč, da se pa je našlo človeče, ki je tudi to priliko, kjer bi imela mirovati vsaka strankarske namene. Fej!

**Direktne volitve** v peto kurijo tudi za deželni zbor dobijo na Zgornjem Avstrijskem. Cesar je te dni dotično postavu potrdil. Sevé ima zgornje-avstrijski deželni zbor — „klerikalno“ večino! Na Koroškem, kjer nam godejo nemški nacionalci, pa še vedno nimamo direktnih volitev.

**Župnik Jos. Pogačnik** †. V sredo dne 5. marca je po daljši bolezní v bolnišnici usmiljenih bratov v Št. Vidu ob Glini umrl č. g. Josip Pogačnik, župnik v Timenici, star 58 let. N. p. v. m.!

**Droblž.** Porotno zasedanje v Celovcu se je pričelo dne 3. t. m. Dne 6. pride na vrsto tožba tiskarja Berčingerja proti uredniku lista „Landbote“, kjer je le-ta imenoval „Bauernzeitung“ — „lažnjivi list“. Zasedanje traja do dne 11. t. m. — Potres so čutili dne 23. febr. zjutraj v Žineku pri Št. Lipšu.

### Križem sveta.

**Pogodba med Angleško in Japonsko.** Nepríčakovano je došla vest, da se je med angleško in Japonsko vlado sklenila prijateljska zveza. Obe državi hočeta se skupno braniti proti svojim sovražnikom v Aziji, a jih tudi skupno napadati, ako bi bilo potreba. Ne bodeta trpeli, da bi si kaka tretja država v Aziji hotela vzeti in prilastiti zemljo, ampak skrbeli bosta, da ostanejo dežele in države v rokah, v katerih so dosedaj. Očividno je, da je ta pogodba naperjena proti Francozom in Rusom.

**Strašen potres.** Ruski listi poročajo o strašnem potresu v Šemahi, v Kavkazu: Šemaha je razrušena do temelja; ostalo je celih komaj 10 zgradb. Vrhu tega divjal je še požar. Podobnega potresa ne pomni nihče, potresni sunki se ponavljajo, kar jako ovira odkopavanje žrtev. Silno ljudstva je brez strehe in biva pod milim nebom; okrog 15.000 prebivalcev stanuje v šotorih poleg mesta. Vrhu tega je zmanjkalo še živeža in nastal je glad. Potres se je pojavil dne 13. febr. opoldne in za nekaj hipov je bilo mesto kup razvalin. Potres se je večkrat ponavljal. Število mrtvih se ceni na 5000. Brez strehe je nad 30.000 ljudi. Blizu vasi Astrahanka se je pojavil že četrti ognjenik. Vse štiri gore bljujejo ogenj in vrelo lavo; ljudstvo se je daleč na okrog izselilo.

### Tržne cene.

V Celovcu, dne 27. februarja 1902.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenca . . .	11	34	14	17	— bik
rž . . . . .	9	38	11	72	— pitana vola
ječmen . . . .	—	—	—	—	46 vprežnih volov
oves . . . . .	5	50	6	87	13 juncev
turšica . . . .	7	20	8	90	65 krav
pšeno . . . . .	14	—	17	50	8 telic
fižol . . . . .	—	—	—	—	50 pitanih svinj
krompir . . . .	2	40	3	90	7 prascev
leča . . . . .	—	—	—	—	—
ajda . . . . .	7	—	8	75	—

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 194 K do 270 K, krave po 162 K do 195 K.

Sladko seno je meterski cent po 6 K — v do 7 K 20 v, kisló seno po 4 K 80 v do 6 K 20 v, slama po 4 K — v do 4 K 70 v.

Promet je bil slab.

Velikovec, dne 26. februarja. Prignali so: 1 bika, 293 volov, 96 krav, 16 telic, 4 teleta. Cena za pitano živino 60 do 64 kron, za vprežno živino 54 do 58 kron za meterski cent žive vage. 45 ovac, 26 zaklanih svinj. Promet je bil dober.

## Vabila.

**Hranilnica in posojilnica v Glinjah** ima svoj letni občni zbor dne 9. marca 1902, ob 4. uri popoldne, v gostilni L. Zablačana na Trati po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo o delovanju posojilnice l. 1901. 2. Sklep o čistem dobičku. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. K obilni udeležbi vabi **načelníštvo.**

**Hranilnica in posojilnica v Prevaljah** napravi svoj letni občni zbor v nedeljo dne 9. marca 1902, ob 3. uri popoldne, pri Šteklu v Farski vasi po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo o delovanju posojilnice za leto 1901. 2. Volitev novega odbora. 3. Odobrenje letnega računa. 4. Posvetovanje o kupljenem posestvu. 5. Razni nasveti. Vse združnike k obilni udeležbi prijazno vabi **odbor.**

**Podružnica sv. Cirila in Metoda za Slovenjigradec** in okolico zboruje dne 9. marca 1902 popoldne ob 3. uri v Št. Janžu pri Spodnjem Dravogradu v prostorih gospoda Fr. Časa p. d. Jurija, ter vabi najljudnejše k obilni udeležbi **odbor.**

Loterijske številke od 1. marca 1902.

Gradec 18 85 32 52 45

Dunaj 14 16 39 6 61

## NAZNANILA.

### Mizarski pomočnik,

ki natančno dela, dobi trajno delo pri **Franju Grafenauerju**, orglarskemu mojstru na Brdu, pošta Smohor (Hermagor). Pomočnik mora biti katoliške vere in Slovenec. Vojašinske razmere se naj povedó. Oglasila pismeno.

### Malo posestvo je na prodaj

v kotmirski fari, ki obsega sedem oralov sveta, med tem tri orale zaraščenega gozda. Več pové Janez Nemeč p. d. Topelcar na Plešivcu, pošta Kotmaravas na Koroškem.

V mizarsko delavnico sprejme pridnega učenca

### Gregor Arneje,

mizar v Rožeku na Koroškem.

### Hiša se prodá.

ali pa tudi dá v najem iz proste roke. Pri hiši je okrog 35 birnov posetve, 18 oralov gozda in 3 orale travnikov. Gozd je dobro zaraščen, deloma je že za posekati; hiša v prav dobrem stanu, hlev obokan. Nahaja se v Wernberskeji občini, ob železnici blizu Beljaka. Pisma naj se pošljejo pod: Poste restante št. 165. Pošta Podravlje (Föderlach) na Koroškem.

### Čebele in voščino kupuje

in sprejema ponudbe

### M. Ambrožič

v Mojstrani na Gorenjskem (Oberkrain).

Istotam pa prodaja umetno satovje iz čistega čebelnega voska. — Kupi tudi ptiča, bodisi katerekoli vrste, ki je izučen v lepem petju. Kdor čez tacega razpolaga, je naprošen pod gorenjim naslovom se oglasiti.

### Tvornica za stolpne ure

### A. Schmitz-a v Ptujju

izdeluje stolpne ure za cerkve, šole, gradove itd., kakor tudi električne ure v najboljši sestavi in po najnižjih cenah. — Poprave in preuredbe starejših ur se najcenejše računajo. — Ceniki se pošiljajo zastonj; če treba, se prostor osebno ogleda.



**E. Mehlhofer,**  
mšanski pasirski mojster v Celovcu.  
Ustanovljeno leta 1872.

Priporoča p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

Jako važno

### za boleajoče na želodcu!

Pomanjkanje teka, bolečine in slabost želodca, slabost ter glavobol vsled slabega prebavljanja, slabo prebavljanje itd. odstranjujejo takoj znane

Brady-eye (marijinoceljske) želodčne kapljice.

Dobivajo se v vseh lekarnah.

Na tisoče zahvalnih in priznalnih pisem.

Jedna steklenica z navodilom 40 kr., dvojna steklenica 70 kr. Glavni razpošiljatelj: C. Brady, lekarna „Hogerskemu kralju“, Dunaj I.

Pred ponaredbami se svári. Prave marijinoceljske želodčne kapljice morajo imeti varstveno znamko in podpis: *C. Brady*

# O V E S

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Salame iz šunke 1 gld. 20 kr., domače salame 1 gld., dunajske salame 80 kr., poveljena šunka brez kosti 90 kr. in 1 gld. 10 kr., šunka s kožo 90 kr., suho meso in slanina 70 kr., prasičje glave 40 kr. kilo, kranjske klobase, velike, 18 kr. ena. — Slivovko, borovničar in brinjevec, pravi, 1 gld. 40 kr. liter, pošlje po povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

### Službo organista in cerkovnika

v Šmartinu ob Celovcu se takoj oddá.

Dohodki: Prosto stanovanje z malim zelenjakom, letna plača 188 kron, postranski zaslužek okoli 90 do 100 kron; lahko si zasluži tudi na pokopališču okoli 120 kron. Prosilec naj prošnje s pričevali pošljejo župnijskemu uradu v Št. Rupertu pri Celovcu. Pošta Celovec.

## Najzanesljivejši nakup

šivalnih strojev in bicikljev, samo najboljših izdelkov.



Šivalni stroji vseh vrst za obrt in domačo rabo, za šivanje, popraviljanje, krpanje in umetno pletenje z vsemi najnovejšimi pripomočki.

Navadni Singerjevi šivalni stroji od 36 gld. višje s 5- do 8-letnim jamstvom.

Vse poprave najtočneje in ceno.

➔ Pred krošnjariji se svári! ➔



### France Grundner,

zaloga šivalnih strojev in bicikljev z mehanično delavnico.

Celovec, Dunajske ulice (Wienergasse) št. 10.

Zalagatelj zveze avstrijskih c. kr. državnih uradnikov.



Kot prava  
**dobrota**  
in potreba za vsako družino se  
izkazuje vsak dan bolj uporaba

**Kathreiner-  
Kneippove sladne  
kave.**

Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to tečno in zdravo pijačo.

Ni čistejše primese in boljšega nadomestila za zrnato kavo, kjer je ta zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zavojčkih z varstveno znamko »župnik Kneipp«. Odprto odtehtana ali drugače zavita kava ni nikoli

**Kathreinerjeva.**